

- b. meðlimum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, frá því er hin nýja, endurskoðaða samþykkt öðlast gildi; enda sé ekki öðruvísi ákveðið í hinni nýju samþykkt.
2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, vera í gildi, eins og hún er nú að formi til og efni, hvað snertir þá meðlimi, sem hafa fullgill hana, en ekki hina endurskoðuðu útgáfu hennar.

21. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu jafngildir.

II. Samþykkt nr. 88 um skipulagningu vinnumiðlunar.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, saman komið til 31. þingsetu sinnar í San Francisco 17. júní 1948, samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, hefur ákveðið að gera ákveðnar tillögur um skipulagningu vinnumiðlunar, en það er þáttur þriðja dagskrárliðs, og þar sem tillögur þessar skulu gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, níunda júlí árið nitján hundruð fjörutíu og átta, eftirfarandi samþykkt, sem nefna ber Samþykkt frá 1948 um vinnumiðlun:

1. gr.

1. Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem samþykkt þessi tekur til, skal halda uppi eða tryggja það, að haldið sé uppi opinberri ókeypis vinnumiðlun.
2. Aðalverkefni vinnumiðlunarinnar skal vera, að tryggja sem besta skipulagningu vinnunarkaðarins, en slík skipulagning er ómissandi þáttur í viðleitni hvernar þjóðar til að koma á og viðhalda vinnu fyrir alla ásamt þróun og hagnýtingu framleiðslumöguleikanna. Hafa skal um þetta samvinnu við aðrar hlutaðeigandi stofnanir hins opinbera eða einstaklinga, ef nauðsynlegt þykir.

2. gr.

Vinnumiðlunin skal byggð upp af kerfi af vinnumiðlunarskrifstofum, er nái um allt landið og sé undir einni miðstjórn fyrir allt ríkið.

3. gr.

1. Innan þessa kerfis skulu vera skrifstofur, er taki til einstakra héraða eða landshluta eftir því sem við á, og nægilega margar til þess að fullnægja þörfum hvers hluta landsins. Þær skulu vera vel settar fyrir vinnuveitendur og verkamenn.
2. Niðurskipun vinnumiðlunarskrifstofanna skal:
 - a. endurskoðuð:
 - I. ávallt þegar verulegar breytingar verða á dreyfingu framkvæmdastarfseminnar eða verkafólksins, og
 - II. þegar hlutaðeigandi stjórnvald telur endurskoðun æskilega vegna þeirrar reynslu, sem fengið hefur á undanförunni reynslutímabili, og
 - b. breytt hvenær sem slík rannsókn sýnir, að slíkra breytinga sé þörf.

4. gr.

1. Með milligöngu ráðgefandi nefnda skal gera viðeigandi ráðstafanir til samvinnu við fulltrúa vinnuveitenda og verkamanna um skipulagningu og rekstur vinnumiðlunarinnar og þróun á starfsreglum fyrir hana.
2. Þessar ráðstafanir skulu fela í sér stofnun einnar eða fleiri ráðgefandi nefnda, er taki til landsins alls, svo og nefnda fyrir einstök héruð eða landshluta, ef nauðsyn krefur.

3. Fulltrúar vinnuveitenda og verkamanna í nefndum þessum skulu vera jafn-margir og tilnefndir í samráði við aðalsamtök vinnuveitenda og verkamanna, þar sem þau eru til.

5. gr.

Almennar aðferðir vinnumiðlunarinnar að því er snertir vísun verkamanna á fáanlega vinnu, skulu mótaðar í samráði við fulltrúa vinnuveitenda og verkamanna fyrir milligöngu þeirra ráðgefandi nefnda, sem kveðið er á um í 4. gr.

6. gr.

Vinnumiðlunin skal þannig skipulögð, að hún tryggji raunverulega útvegum starfs-manna og ráðningar í vinnu og í þeim tilgangi skal hún:

- a. aðstoða verkamenn við að finna vinnu við þeirra hæfi og vinnuveitendur við að fá hæfa verkamenn, og sér í lagi skal hún í samræmi við reglur, er gilda fyrir allt landið:
 - I. Skrá atvinnuleitendur, athuga hæfni þeirra til starfa, reynslu þeirra og óskir, spyrja þá með tilliti til ráðningar í vinnu, meta líkamlega og faglega hæfni þeirra og aðstoða þá, ef nauðsyn krefur, við að fá leiðbeiningar um stöðuval, fagþjálfun eða endurþjálfun,
 - II. afla sér hjá vinnuveitendum nákvæmra upplýsinga um lausar stöður, sem þeir hafa tilkynnt henni og hverjar kröfur séu gerðar til verkamanna þeirra, sem þeir óska eftir,
 - III. vísa umsækjendum með viðeigandi hæfni og starfsþrek á fáanlega vinnu,
 - IV. senda upplýsingar um vinnuumsóknir og lausar stöður frá einni vinnumiðlunarskrifstofu til annarrar. Þegar sú fyrri getur ekki ráðið umsækjanda í hæfa vinnu eða fyllt lausa stöðu eða þegar aðrar ástæður réttlæta það.
- b. gera viðeigandi ráðstafanir til þess:
 - I. að greiða fyrir tilfærslumöguleikum í starfsgreinum í því skyni, að jafna mismuninn á vinnuframboði og atvinnumöguleikum í hinum ýmsu starfsgreinum,
 - II. að greiða fyrir flutningum milli staða, svo að auðveldara verði fyrir verkamenn að flytja til staða með atvinnumöguleika við þeirra hæfi,
 - III. að greiða fyrir flutningum verkamanna um stundarsakir frá einum stað til annars, til þess að vinna upp á móti staðbundnu stundarmisræmi milli vinnuframboðs og eftirspurnar,
 - IV. greiða fyrir hvers konar flutningum verkamanna frá einu landi til annars, enda séu slíkir flutningar samþykktir af hlutaðeigandi ríkisstjórnnum,
- c. safna og greina í samvinnu við önnur stjórnarvöld, vinnuveitendur og verkalyðsfélög, þar sem það á við, eins fullkomnum upplýsingum og hægt er um ástandið á vinnumarkaðnum og líklegar breytingar á honum, bæði að því er snertir landið sem heild, einstakar iðnir, starfsgreinar og landsvæði. Gera skal þessar upplýsingar á kerfisbundinn og greiðan hátt aðgengilegar fyrir opinber stjórnarvöld, hlutaðeigandi verkalyðs- og vinnuveitendafélög og allan almenning,
- d. taka þátt í stjórn atvinnuleysistrygginga, atvinnuleysishjálpar og öðrum aðgerðum til aðstoðar atvinnulausum mönnum, og
- e. aðstoða, eftir því sem þörf krefur, aðrar stofnanir hins opinbera eða einstaklinga, sem vinna að áætlunum á sviði efnahags- og félagsmála, er ætlað sé að tryggja hagkvæmt ástand í vinnumálunum.

7. gr.

Gera skal ráðstafanir til þess:

- a. að auðvelda flokkun hjá hinum ýmsu vinnumiðlunarskrifstofum eftir starfsgreinum og iðnum, svo sem í landbúnaði og hverri annarri atvinnugrein, þar sem slík flokkun gæti verið hagkvæm, og

- b. að uppfylla til hlítar þarfir sérstakra flokka umsækjenda um vinnu, svo sem manna með lamað starfsþrek.

8. gr.

Innan vébanda vinnumiðlunarstarfseminnar og starfsemi til leiðbeininga um stöðuval, skal taka upp og auka sérstakar ráðstafanir varðandi unglinga.

9. gr.

1. Starfslið vinnumiðlunarinnar skal skipað opinberum starfsmönnum og skal stöðu þeirra og starfsskilyrðum þannig háttáð, að þeir séu óháðir stjórnarskiptum og óhentugum utanaðkomandi áhrifum. Að teknu tilliti til þarfa starfseminnar skal þeim tryggð stöðug atvinna.
2. Að teknu tilliti til ráðningarskilyrða til opinberrar þjónustu, sem sett kunna að verða með landslögum eða reglugerðum, skal starfslið vinnumiðlunarinnar ráðið með hæfileika þess til framkvæmda skyldustarfa þess eina fyrir augum.
3. Hlutaðeigandi stjórnvald ákveður á hvern hátt þessir hæfileikar skuli staðreyndir.
4. Starfslið vinnumiðlunarinnar skal þjálfað nægilega til framkvæmda skyldustarfa þess.

10. gr.

Vinnumiðlunin og önnur opinber stjórnvöld, þar sem það á við, skulu í samvinnu við félög verkamanna og vinnuveitenda og aðra, sem hlut eiga að máli, gera allar mögulegar ráðstafanir til þess að vinnuveitendur og verkamenn notfæri sér á frjálsum grundvelli til hins ýtrasta þægindi þau, sem vinnumiðlunin veitir.

11. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja raunhæfa samvinnu milli vinnumiðlunar hins opinbera og einkastofnana, er annast vinnumiðlun og ekki eru starfræktar í ágóðaskyni.

12. gr.

1. Þegar í landi aðildarríkis eru stór svæði, þar sem hlutaðeigandi stjórnvald álitur ógerlegt að framfylgja ákvæðum samþykktar þessarar, vegna fólksfæðar þeirra eða þróunarstigs, má það undanskilja slík svæði framkvæmd samþykktarinnar, annað hvort í heild eða með þeim undantekningum, sem því þykja hæfilegar með tilliti til sérstakra fyrirtækja eða starfsgreina.
2. Hvert aðildarríki skal í fyrstu ársskýrslu sinni um framkvæmd samþykktar þessarar, sem leggja ber fram samkvæmt ákvæðum 22. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar geta um landsvæði þau, er það vill láta ákvæði þessarar greinar ná til og greina ástæður sínar fyrir því. Ekkert aðildarríki skal njóta ákvæða þessarar greinar eftir að það leggur fram fyrstu ársskýrslu sína, nema að því er tekur til landsvæða þeirra, er þar voru tilgreind.
3. Hvert það aðildarríki, sem notfærir sér ákvæði þessarar greinar, skal síðan í hverri ársskýrslu telja upp landsvæði þau, sem það afsalar sér rétti til að láta ákvæði þessarar greinar ná til.

13. gr.

1. Varðandi landsvæði þau, sem um getur í 35. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar, eins og hún er eftir breytinguna frá 1946, að undanteknum þeim landsvæðum, sem talin eru í 4. og 5. mgr. nefndrar greinar, þannig breyttrar, skal hvert aðildarríki stofnunarinnar, sem fullgildir þessa samþykkt, senda aðalforstjóra Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar, eins fljótt og auðið er eftir fullgildinguna, yfirlýsingu, er greini:
 - a. Landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði þessarar samþykktar ná til án takmarkana,

- b. landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði samþykktar þessarar ná til með takmörkunum og hverjar þær séu,
 - c. landsvæði, þar sem samþykktin er óframkvæmanleg og upplýsingum um ástæður til þess,
 - d. landsvæði þau, sem það áskilur sér rétt til að taka ákvörðun um síðar.
2. Yfirlýsingar þær, sem greindar eru í stafliðunum a. og b. í 1. málsgrein þessarar greinar, ber að skoða sem raunverulegan hluta fullgildingarinnar og hafa sama gildi og hún.
 3. Sérhvert aðildarríki getur hvenær sem er ógilt að öllu eða nokkru leyti með síðari yfirlýsingu fyrirvara þá, sem þeir hafa gert í upprunalegri yfirlýsingu sinni, í samræmi við stafliðina b., c. eða d. í 1. málsgr. þessarar greinar.
 4. Í hvert skipti, sem segja má upp samþykkt þessari í samræmi við ákvæði 17. gr., getur hvert aðildarríki sent aðalforstjóra yfirlýsingu um hvers konar aðrar breytingar, er dragi úr ákvæðum fyrri yfirlýsinga þess, enda lýsi það því ástandi, sem þá ríkir á landsvæðum þeim, sem það kann að tiltaka.

14. gr.

1. Þegar þau mál, sem samþykkt þessi fjallar um, heyra undir valdsvið heima-stjórnar ófullvalda landsvæðis, getur aðildarríki það, sem ábyrgð ber á utan-rikismálum slíks landsvæðis, að fengnu samþykki heimastjórnarinnar, sent aðalforstjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar yfirlýsingu um, að skuldbindingar samþykktar þessarar gildi fyrir það landsvæði.
2. Yfirlýsingar um gildistöku skuldbindinga samþykktar þessarar getur aðalforstjóri Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar mótttekið:
 - a. frá tveim eða fleiri aðildarríkjum varðandi landsvæði, sem er undir sam- eiginlegum yferráðum þeirra, eða
 - b. frá fjölbjóðlegu stjórnvaldi, varðandi landsvæði, sem það ber stjórnarábyrgð á í samræmi við stofnskrá Sameinuðu þjóðanna eða á annan hátt.
3. Í yfirlýsingu þeim, sem sendar eru aðalforstjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar í samræmi við fyrri málsgreinar þessarar greinar, skal fram tekið, hvort ákvæðum samþykktarinnar verði beitt til fullnustu eða með takmörkunum á landsvæði því, sem um er að ræða. Þegar yfirlýsingin ber með sér að samþykkt- inni skuli beitt með slíkum takmörkunum, skulu þær greindar í einstökum atriðum.
4. Aðildarríki, eitt eða fleiri, eða fjölbjóðlegt stjórnvald, sem í hlut eiga, geta hvenær sem er með síðari yfirlýsingu ógilt að öllu eða nokkru leyti áskilin réttindi til takmarkana, er í fyrri yfirlýsingum greinir.
5. Í hvert skipti sem segja má upp samþykkt þessari í samræmi við ákvæði 17. gr., geta aðildarríki eða fjölbjóðleg stjórnvöld, sem í hlut eiga, sent aðalforstjóra yfirlýsingu þess efnis, að þau dragi á einhvern hátt úr ákvæðum sinna fyrri yfirlýsinga, enda lýsi þau því ástandi, sem þá ríkir um framkvæmd samþykktar- innar.

15.—22. gr.

(Samhljóða 14.—21. gr. samþykktar nr. 87.)

III. Álitsgerð nr. 83 um skipulag vinnumiðlunar.

Allsherjarþing Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar saman komið til 31. þingsetu sinnar í San Francisco 17. júní 1948, samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóða- vinnu-málaskrifstofunnar, hefur ákveðið að gera ákveðnar tillögur um skipulag vinnu- miðlunar, sem er þáttur í 4. dagskrármáli þingsins, og þar sem það hefur enn fremur ákveðið, að tillögur þessar skuli gerðar í formi álitsgerðar til uppbótar Álitsgerð um vinnumiðlun frá 1944 og Samþykkt um vinnumiðlun frá 1948, samþykkir þingið

nú níunda dag júlímánaðar nítján hundruð fjörutíu og átta eftirfarandi álitserð, sem nefna ber Álitserð um vinnumiðlun frá 1948.

Þar sem Álitserð um vinnumiðlun frá 1944 og Samþykkt um vinnumiðlun frá 1948 kveða á um skipulagningu vinnumiðlunarinnar og æskilegt er að gera frekari tillögur til uppfyllingar ákvæðum þeirra, mælir þingið með því, að sérhvert aðildarríki framfylgi eftirfarandi ákvæðum eins fljótt og innanríkisástæður þess leyfa og gefi Alþjóðavinnuáskrifstofunni að heiðni stjórnarnefndarinnar skýrslu um þær ráðstafanir, sem gerðar hafa verið til að koma þeim í framkvæmd.

I. Almenn skipulagning.

1. Hin opinbera ókeypis vinnumiðlun skal framkvæmd af einni miðstjórnarskrifstofu, svo og staðar- og héraðsskrifstofum þar sem þess gerist þörf.
2. Til þess að efla framþróun vinnumiðlunarinnar og tryggja sameiginlega og samræmda stjórn hennar í hverju landi ætli að setja ákvæði um:
 - a. að aðalskrifstofan gefi út fyrirmæli um framkvæmdamál, er gildi fyrir viðkomandi land,
 - b. setningu lágmarkskrafna fyrir landið varðandi ráðningu starfsliðs og útbúnað skrifstofanna,
 - c. nægilegar fjárveitingar frá hinu opinbera til vinnumiðlunarinnar.
 - d. skýrslur sem lægra settir stjórnendur sendi hærra settum stjórnendur með vissu millibili,
 - e. eftirlit með öllum staðar- og héraðsskrifstofum á landinu,
 - f. að embættismenn miðstjórnarskrifstofanna, staðar- og héraðsskrifstofanna, ásamt eftirlitsfólkinu, haldi með sér fundi á tilteknum fresti.
3. Vinnueftirlitið skal gera viðeigandi ráðstafanir til nauðsynlegrar samvinnu milli vinnuveitenda, fulltrúa verkamanna og nefnda, sem stofnaðar eru til þess að rannsaka sérstök atriði varðandi atvinnuvandamál á einstökum landssvæðum, í einstökum fyrirtækjum, iðngreinum eða flokkum iðngreina.
4. Gera ætti ráðstafanir þar, sem það á við, til þess að koma á innan almennra takmarka vinnumiðlunarinnar:
 - a. sérstökum ráðningarstofum, sem sérhæfðar séu til að bæta úr þörfum vinnuveitenda og verkamanna í einstökum iðnum eða starfsgreinum, svo sem hafnarvinnu, siglingum, byggingastarfsemi og mannvirkjagerð, landbúnaði og skógyrkju og heimilisstörfum, enda réttlæti sérstaða eða mikilvæði iðnarinnar eða starfsgreinarinnar, eða aðrar sérstakar ástæður að haldið sé uppi slíkum sérstökum skrifstofum,
 - b. sérstökum aðgerðum varðandi ráðningu:
 - I. unglina,
 - II. öryrkja, og
 - III. iðnfræðinga, háskólamenntaðra starfsmanna, fastlaunaðra starfsmanna og skrifstofufólks með framkvæmdavaldi.
 - c. viðeigandi aðgerðum til ráðningar kvenna eftir starfshæfni þeirra og líkamsþreki.

II. Upplýsingar um vinnumarkaðinn.

5. Vinnumiðlunin á að safna upplýsingum um vinnumarkaðinn, þar á meðal þeim, er lúta að:
 - a. eftirspurn eftir vinnuafli, eins og hún er á hverjum tíma og vænta má að hún verði (skal þar greina fjölda og greinar verkamanna, sem þörf er fyrir og skulu þeir flokkaðir eftir iðnum, starfsgreinum og héruðum),
 - b. framboði á vinnuaafli, eins og það er á hverjum tíma og vænta má að það verði framvegis (skal þar greina fjölda, aldur og kyn verkafólksins, fagkunnáttu þess, störf, iðngreinar og bústaðarhéruð, svo og tölu vinnuþeidda, hvar þeir eru og upplýsingar um þá).

6. Vinnumiðlunin skal gera stöðugar eða sérstakar rannsóknir á málum eins og:
 - a. orsökum og áhrifum atvinnuleysis, þar með talið atvinnuleysi, sem stafar af tæknilegum framförum,
 - b. ráðningum sérstakra flokka atvinnuleitenda, svo sem öryrkja og unglinga,
 - c. atriðum, er áhrif hafa á jöfnun og eðli vinnunnar,
 - d. skipulagningu vinnunnar,
 - e. leiðbeiningum um stöðuval í sambandi við ráðningar,
 - f. greiningu á stöðugri vinnu og lausavinnu, og
 - g. öðrum atriðum, er varða skipulagningu vinnumarkaðsins.
7. Þessum upplýsingum skal þar til hæft og æft starfslið safna í samvinnu við aðrar opinberar stofnanir, þar sem þess gerist þörf, svo og félög vinnuveitenda og verkamanna.
8. Eftir því sem fært og viðeigandi þykir skal til aðferða þeirra, sem notaðar eru við söfnun og greiningu upplýsinganna teljast:
 - a. beinar fyrirspurnir til aðila með sérþekkingu á viðkomandi málum, svo sem annarra opinberra aðila, félaga vinnuveitenda og verkamanna, fyrirtækja hins opinbera og einstaklinga og sameiginlegra nefnda.
 - b. samvinna við stofnanir, er annast vinnueftirlit, atvinnuleysistryggingar og aðstoð við atvinnulausa,
 - c. skýrslugerðir á tilteknum fresti um mál, sem sérstaka þýðingu hafa fyrir vinnumarkaðinn, og
 - d. athuganir á sérstökum málum, rannsóknaráætlanir og greiningar, sem vinnu- miðlunarstofnanirnar framkvæma.

III. Áætlanir um vinnuafli.

9. Til þess að greiða fyrir sem allra beztri skipulagningu vinnumarkaðsins sem ómissandi þáttar í viðleitni þjóðarinnar til að koma á og viðhalda atvinnu fyrir alla og að auka og nýta framleiðslunöguleikana, ætti að gera árlega áætlun um vinnuaflið eins fljótt og hægt er, og skal hún vera liður í almennu fjárhagsyfirliti.
10. Áætlunin um vinnuaflið skal gerð af vinnumiðlunarstofnunum í samvinnu við önnur opinber stjórnvöld, þar sem það á við.
11. Áætlun um vinnuaflið skal hafa að geyma nákvæma greinargerð um áætlað vinnuafli, hve mikið það verði og hvernig framboð og eftirspurn þess dreifist.

IV. Vísun verkamanna á vinnu.

12. Vinnumiðlunarstofnanirnar skulu:
 - a. gæta fyllsta hlutleysis, þegar um er að ræða vinnu, sem fánleg er í fyrirtæki, þar sem vinnudæla stendur yfir og snertir slíka vinnu,
 - b. ekki vísa mönnum á vinnu þar sem laun eða vinnuskilyrði eru lakari en ákveðið er með lögum, heildarsamningum eða venju,
 - c. ekki mismuna umsækjendum um vinnu eflir kynþáttum, litarhætti, kyni eða trúarbrögðum, er þær vísa verkamönnum á vinnu.
13. Vinnumiðlunarstofnanir skulu ábyrgjast að láta vinnuumsækjendum í té allar upplýsingar, er máli skipta, um störf þau, sem slíkum umsækjendum er vísað á, þar með taldar upplýsingar um þau atriði, sem undanfarandi grein fjallar um.

V. Hreyfanleiki vinnuaflsins.

14. Til þess að auðvelda hreyfanleik vinnuaflsins, sem nauðsynlegt er til þess að koma á og viðhalda sem mestri mögulegri framleiðslu og vinnu ættu vinnumiðlunarstofnanir að gera þær ráðstafanir, sem bent er á í 15.- 20. gr. hér á eftir.
15. Safna skal saman og gefa út sem nánastar og áreiðanlegastar upplýsingar um atvinnu- möguleika og vinnuskilyrði í öðrum starfsgreinum og landsvæðum, svo

og um lífsskilyrði á slíkum landsvæðum (þar á meðal um framboð á viðunandi húsnæði).

16. Gefa skal verkamönnum nauðsynlegar upplýsingar og ráðleggingar í því skyni, að eyða mótbárum þeirra gegn því að skipta um atvinnu eða aðsetur.
17. 1. Vinnumiðlunarstofnanir skulu ryðja fjárhagslegum hindrunum úr vegi fyrir þeim flutningum landshluta milli, sem þær telja nauðsynlega, til dæmis með fjárhagslegri aðstoð.
2. Slík aðstoð skal veitt í þeim tilfellum, sem vinnumiðlunarstofnunin samþykkir, við flutninga, sem framkvæmdir eða samþykktir eru af henni. Einkum skal þess konar aðstoð veitt þegar engar aðrar ráðstafanir eru gerðar um greiðslu aukakostnaðar af flutningunum, en að hlutaðeigandi verkamaður greiði hann sjálfur.
3. Tekið skal tillit til aðstæðna í hverju landi og hverju einstöku tilfalli, þegar ákveðið er hversu mikil þessi aðstoð skuli vera.
18. Vinnumiðlunarstofnanir skulu aðstoða stjórnvöld, sem annast atvinnuleysis-tryggingar og aðstoð við atvinnulausa, við ákvörðun og skýringu á skilyrðum fyrir því, að fáanleg vinna skuli teljast við hæfi atvinnulauss manns, enda þótt hún sé ekki í hans venjulegu atvinnugrein eða hafi í för með sér bústaðaskipti fyrir hann.
19. Vinnumiðlunarstofnanirnar skulu aðstoða hlutaðeigandi stjórnvöld við að koma á fót og bæta þjálfunar- eða endurþjálfunarnámskeið (þar með talið iðnnám, viðbótarnám og sérnám), velja fólk á slík námskeið, og ráða þá, sem þeim hafa lokið, í vinnu.

VI. Ýmis ákvæði.

20. 1. Vinnumiðlunarstofnanirnar skulu hafa samvinnu við aðrar stofnanir hins opinbera og einstaklinga, er fást við atvinnumál.
2. Í þessu skyni skal vinnumiðlunarstofnunin spurð ráða og sjónarmið hennar tekin til greina af hverri þeirri samræmandi stofnun, sem fæst við setningu og framkvæmd stefnumiða í málum eins og:
 - a. dreifingu iðnaðarins,
 - b. framkvæmdum hins opinbera og opinberum fjárframlögum til framkvæmda,
 - c. iðnfræðilegum framförum í sambandi við framleiðslu og atvinnu,
 - d. inn- og útflutningi fólks,
 - e. húsnæðismálum,
 - f. veitingu félagslegra hagsbóta, svo sem heilsugæzlu, svo og stofnun skóla, hressingarhæla og hvíldarstofnana, og
 - g. almennri þjóðfélagslegri skipulagningu og áætlunum, sem áhrif hafa á atvinnumöguleikana.
21. Í því skyni að auka hagnýtingu þeirra hlunninda, sem vinnumiðlunarstofnanir veita og gera þeim fært að inna hlutverk sitt af hendi á raunhæfan hátt, skulu þær gera þær ráðstafanir, sem nefndar eru í 22.—25. gr. hér á eftir.
22. 1. Stöðugt skal kappkostað að hvetja þá, sem vantar menn í vinnu, eða verkamenn til þess að notfæra sér fullkomlega og óþvingað upplýsingar og hlunnindi þau, sem vinnumiðlunarstofnanirnar veita.
2. Í þessu skyni skal m. a. nota kvikmyndir, útvarp og hver önnur tæki til útbreiðslu almennrar þekkingar og til að komast í samband við almenning til þess að útbreiða, einkum meðal vinnuveitenda og verkamanna og félagsamtaka þeirra, þekkingu og viðurkenningu á grundvallarstarfsemi vinnumiðlunarstofnananna við skipulagningu vinnumiðlunarinnar og hagsbótum þeim, sem verkamenn, vinnuveitendur og þjóðin öll nýtur af því að hagnýta vinnumiðlunina sem mest.

23. Verkamenn, sem sækja um atvinnuleysisstyrk eða aðstoð skulu skyldir til að láta skrá sig sem atvinnuleitendur hjá vinnumiðlunarstofnununum. Sama gildir um þá, sem ljúka fagþjálfunarnámskeiðum innan námskerfis, sem starfrækt er af því opinbera eða styrkt af því.
24. Sérstök áherzla skal lögð á það, að hvetja unglínga og alla þá, sem hefja vinnu í fyrsta sinn, eftir því sem hægt er, til að láta skrá sig til vinnu hjá vinnumiðlunarstofnuninni og mæta þar til viðtals varðandi ráðningu þeirra.
25. Atvinnurekendur, þar á meðal stjórnendur opinberra og hálf opinberra fyrirtækja, skulu hvattir til að tilkynna vinnumiðlunarstofnuninni lausar stöður.
26. Gera skal kerfisbundnar ráðstafanir til eflingar vinnumiðlunarstofnununum, þannig að vinnumiðlunarstofnanir einstaklinga útilokist í öllum atvinnugreinum öðrum en þeim, sem hlutaðeigandi stjórnvald telur þær æskilegar eða nauðsynlegar af sérstökum ástæðum.

VII. Alþjóðleg samvinna vinnumiðlunarstofnana.

27. 1. Að svo miklu leyti sem fært og hagkvæmt þykir, skal alþjóðleg samvinna vinnumiðlunarstofnana, með aðstoð Alþjóðavinnuáskrifstofunnar þegar þess er óskað, taka til:
 - a. kerfisbundinna gagnkvæmra skipta milli tveggja eða fleiri aðila, eða innan ákveðinna svæða, á upplýsingum og reynsluþekkingu varðandi stefnumál og starfsaðferðir vinnumiðlunarstofnana, og
 - b. skipulagninga ráðstefna um mál varðandi vinnumiðlun og taki þær til tveggja aðila eða fleiri, eða einstakra svæða.
2. Í því skyni að auðvelda hverja þá flutninga verkafólks, sem samþykktir eru í samræmi við 6. gr. (b. IV.) í samþykktinni, skulu vinnumiðlunarstofnanir eftir beiðni þeirra stjórnvalda innlendra, sem yfir þær eru sett, og í samvinnu við Alþjóðavinnuáskrifstofuna ef óskað er:
 - a. safna í samvinnu við aðrar stofnanir og fólög, þar sem það á við, upplýsingum um vinnu og lausar stöður, sem ekki er hægt að ráða í innanlands, í því skyni að stuðla að inn- og útflutningi verkamanna til uppfyllingar þessum umsóknum og lausu stöðum, að svo miklu leyti sem unnt er,
 - b. vinna með öðrum hlutaðeigandi stjórnvöldum, innlendum eða erlendum, að undirbúningi og framkvæmd milliríkjasamninga um inn- og útflutning fólks, er taki til tveggja aðila eða fleiri, eða sérstakra svæða.

IV. Samþykkt nr. 89 um næturvinnu kvenna í iðnaði (endurskoðuð 1948).

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar saman komið til 31. þingselu sinnar í San Francisco 17. júní 1948, samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, hefur samþykkt ákveðnar tillögur um breytingar á samþykktinni frá 1919, um næturvinnu kvenna, er gerð var á fyrsta þingi þess og Samþykktinni um næturvinnu kvenna frá 1934 (endurskoðuð), er gerð var á 18. þingi þess, en þetta er 9. mál á dagskrá þingsins og þar sem það álitur að tillögur þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, 9. júlí 1948, eftirfarandi samþykkt, sem nefna ber Samþykkt frá 1948 (endurskoðuð) um næturvinnu kvenna.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

1. Með orðinu „iðnfyrirtæki“ er í samþykkt þessari einkum átt við:
 - a. fyrirtæki, sem stunda námagröft, grjótnám og aðra starfsemi við vinnslu efna úr jörðu,